

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 februarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte   Constantin Gurschi,
Judecători   Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procuror împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 11 iulie 2013, în privința inculpatului

***Dușcov Serghei Nicolai**, născut la 10 mai 1990, originar și locuitor al r-nului Taraclia, s. Sofievca, str. Chințele 88, cetățean al R. Moldova, anterior condamnat:*

1) la 03 februarie 2012, prin sentința Judecătoriei Taraclia în baza art. 217 alin. (2) Cod penal la 150 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, executate în perioada 01 martie - 08 mai 2012;

	<i>Termenul de examinare a cauzei</i>
<i>în instanța de fond:</i>	<i>29 octombrie 2012 – 12 martie 2013,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>20 mai – 11 iulie 2013,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>03 decembrie 2013 – 19 februarie 2014;</i>

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Taraclia din 12 martie 2013, procesul penal privind învinuirea lui Dușcov Serghei de săvârșirea infracțiunii prevăzută la art. 179 alin. (2) Cod penal a fost încetat, în legătură cu împăcarea părților.

Dușcov Serghei a fost condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal la 1 an și 7 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, începînd din 12 martie 2013.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că la 14 martie 2012, orele 16.00, inculpatul Dușcov Serghei, bănuindu-l pe Dragan V. în sustragerea lemnelor sale, fără consimțămîntul proprietarului, cu cîinele său de rasă „Pitbull Terrier”, a intrat

ilegal în ograda lui Dragan V. din s. Sofievca, str. Calinina 9, r-nul Taraclia, unde în acel moment Dragan V. împreună cu Sarsaman I. tăiau lemne. Apropiindu-se de Dragan V. l-a întrebat de ce el i-a sustras lemnele, la ce ultimul a răspuns negativ.

Atunci inculpatul, înfuriindu-se, a început să-l numească cu cuvinte necenzurate, după ce i-a aplicat câteva lovituri cu pumnul în regiunea feței, de la care Dragan V. a căzut la pământ, iar inculpatul continua să-i aplice lovituri, cauzându-i durere fizică. Sarsaman I. a încercat să curmeze acțiunile inculpatului, însă nu i-a reușit.

În urma rezistenței opuse, Dragan V. eliberându-se, a luat în mână un topor, cerînd inculpatului să părăsească curtea sa, după ce ultimul a plecat.

În ziua următoare, inculpatul cu cîinele său, fără permisiunea lui Dragan V., a intrat din nou în ograda acestuia, în rezultat iscîndu-se o ceartă ce s-a soldat cu aplicarea mai multor lovituri lui Dragan V. peste diferite părți ale corpului. Inculpatul a părăsit curtea numai după ce Dragan V. din nou a luat un topor în mână.

Instanța a reținut că probele administrate dovedesc integral vinovăția inculpatului în violarea domiciliului lui Dragan A., cu aplicarea violenței, la fel și în comiterea infracțiunii de huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

Totodată, infracțiunea comisă de inculpat și prevăzută la art. 179 alin. (2) Cod penal se referă la categoria infracțiunilor mai puțin grave, iar partea vătămată s-a împăcat cu inculpatul.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că inculpatul a recuperat părții vătămate prejudiciul cauzat, că întreține un copil minor, că circumstanțe agravante pe cauza nu s-au stabilit, că inculpatul a comis infracțiunea în perioadă ispășirii pedepsei penale precedente în acțiunile lui fiind prezentă recidiva, că la locul de trai este caracterizat pozitiv.

3. Avocatul Porumbescu S. a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie achitat pe toate capetele de învinuire, din lipsa elementelor infracțiunii.

Apelantul a invocat că instanța neîntemeiat a ignorat cererea părții vătămate privind împăcarea cu inculpatul și pe episodul de săvîrșire a infracțiunii de huliganism.

După cum rezultă din materialele cauzei și din declarațiile inculpatului, el i-a aplicat două lovituri lui Dragan V. în baza unor relații ostile apărute la acel moment, considerînd că acesta i-a sustras lemnele și apărîndu-se în timpul conflictului i-a și aplicat două lovituri. Ordinea publică în aceste împrejurări nu a fost încălcată iar violența sau loviturile aplicate de către inculpat părții vătămate au fost provocate în urma relațiilor ostile, apărute imediat.

Instanța de fond incorect a aplicat prevederile art. 34 alin. (1) Cod penal, deoarece la momentul pronunțării sentinței antecedentele penale erau stinse, fiind executată pedeapsa precedentă integral.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 11 iulie 2013, apelul a fost admis, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Procesul penal în privința lui Dușcov Serghei în baza art. 287 alin. (1) Cod penal a fost încetat din motiv că fapta lui constituie o contravenție.

Dușcov Serghei a fost recunoscut vinovat de săvîrșirea contravenției prevăzută de art. 78 alin. (2) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională.

Procesul penal privind învinuirea lui Dușcov Serghei de săvîrșirea infracțiunii prevăzută de art. 179 alin. (2) Cod penal a fost încetat în legătură cu împăcarea părților.

Instanța de apel a constatat că Dușcov Serghei, la 14 martie 2012, ora 16.00, bănuindu-l pe Dragan V. de sustragerea lemnului, fără consimțămîntul proprietarului, ilegal a intrat în curtea casei ultimului, amplasată în s. Sofievca, r-nul Taraclia, unde Dragan V. împreună cu Sarsaman I. tăiau lemne. Între Dușcov Serghei și Dragan V. s-a iscat un conflict din cauza că Dragan V. a negat faptul că ar fi furat lemnele inculpatului, după care ultimul i-a aplicat cîteva lovituri cu pumnul peste față și corp lui Dragan V., provocîndu-i dureri fizice. În urma insistenței lui Dragan V., Dușcov Serghei a părăsit curtea.

Inculpatul a fost pus sub învinuire pe art. 179 alin. (2) Cod penal - violarea de domiciliu, adică pătrunderea și rămînerea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțămîntul acesteia cît și refuzul de a părăsi domiciliul la cererea ei, săvîrșite cu aplicarea violenței și pe art. 287 alin. (1) Cod penal - huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită.

La materialele dosarului sînt anexate cererile părții vătămate și a inculpatului privind împăcarea lor, cu solicitarea încetării procesului penal pe ambele capete de învinuire.

Probele și materialele examinate demonstrează că în acțiunile inculpatului nu se întrevăd elementele constitutive ale infracțiunii prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, ci fapta comisă constituie o contravenție prevăzută de art. 78 alin. (2) Cod contravențional, adică aplicarea de lovituri care au provocat dureri fizice.

Prin sentința primei instanțe, Dușcov Serghei a fost condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, însă, contrar prevederilor art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța nu a constatat în partea descriptivă a sentinței fapta de huliganism, considerată ca fiind dovedită, cu indicarea locului, timpului, modulului săvîrșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, iar instanța de apel nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana care a declarat apel.

În speță, lipsește atît obiectul juridic special al infracțiunii de huliganism ca „ordinea publică”, cît și latura subiectivă - „intenția directă” a infracțiunii, cînd persoana conștientizează că încalcă grosolan ordinea publică, dorind să demonstreze forța brutală, de contrapunere societății.

După cum rezultă din materialele cauzei, acțiunile inculpatului nu au fost îndreptate la încălcarea grosolană evidentă a ordinii publice, dînsul a înaintat pretenții referitor la dispariția lemnelor, iar cînd Dragan V. i-a răspuns pe un ton ridicat că nu el i-a sustras lemnele, acesta s-a revoltat, intenția fiind în continuare de cauzare a durerilor fizice.

Fapta comisă de inculpat nu a atins gradul de pericol social al unei infracțiuni de huliganism, deoarece intenția nu a fost orientată spre atenția publicului, nu a avut intenții huliganice, motiv condiționat de dorința făptuitorilor de a se opune celor din jur, de a-și demonstra atitudinea sfidătoare față de ei, ci a avut drept scop clarificarea situației cu lemnele dispărute, acțiunile inculpatului fiind determinate de motive personale.

Probe care ar confirma vinovăția lui Dușcov Serghei în comiterea infracțiunii de huliganism nu au fost prezentate, cu atît mai mult nu a fost dovedită „obraznicia și cinismul deosebit”, iar durerile fizice suportate de partea vătămată nu i-au fost cauzate din intenții huliganice, acțiunile inculpatului fiind îndreptate spre înțelegerea denaturată a obligațiilor sale, depistarea de către el a vinovatului presupusului furt.

Din declarațiile martorilor rezultă că conflictul nu a fost orientat spre reacția publicului, cu implicarea jignirii demnității publice și încălcarea grosolană a ordinii publice.

Astfel, acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal.

În același timp, este constatată vinovăția lui Dușcov Serghei în comiterea contravenției prevăzută de art. 78 alin. (2) Cod contravențional, ca aplicarea de lovituri, care au provocat dureri fizice.

Argumentele inculpatului că nu a comis careva acțiuni ilegale și urmează a fi achitat, nu sînt justificate, întrucît în ședința de judecată, din ansamblul tuturor probelor cercetate, s-a stabilit cu certitudine că la 14 martie 2012, aflîndu-se în curtea gospodăriei lui Dragan V., din motive personale, el i-a aplicat ultimului lovituri, provocîndu-i dureri fizice, adică a săvîrșit contravenția prevăzută de art. 78 alin. (2) Cod contravențional.

5. Procurorul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurentul a invocat că instanța de apel incorect a concluzionat că acțiunile incriminate inculpatului în baza art. 287 alin. (1) Cod penal constituie o contravenție prevăzută de art. 78 alin. (2) Cod contravențional.

Din declarațiile părții vătămate rezultă că el se afla în ograda casei sale împreună cu Sarsaman I. și tăiau lemne. Inculpatul a intrat în ogradă și a început să strige la Dragan V., acuzîndu-l în sustragerea lemnelor, i-a aplicat lovituri cu pumnii peste față. Cînd partea vătămată a căzut jos, inculpatul continua să-i aplice lovituri cu pumnii peste față și cap. Sarsaman I. a încercat să-l liniștească.

Deci, acțiunile inculpatului au fost îndreptate la încălcarea grosolană a ordinii publice, cu un cinism și o deosebită obraznicie, dînsul provocînd o stare de conflict, numind partea vătămată cu cuvinte necenzurate, aplicîndu-i și lovituri, a amenințat și a opus rezistență persoanei care a dorit să curme acțiunile huliganice - Sarsaman I.

Dușcov Serghei s-a comportat ilegal atît în stradă, cît și în gospodăria părții vătămate, striga, aplica lovituri, opunea rezistență, astfel, public a prezentat poziția

sa de nerespectare a unor reguli morale de conviețuire, încălcând ordinea publică, că persoanele aflate afară, în stradă, au fost deranjate de acțiunile lui, care au început în stradă și au continuat în gospodăria lui Dragan V.

Prin urmare, în cauză este prezentă latura subiectivă a infracțiunii de huliganism, care este caracterizată prin comiterea cu intenție directă a infracțiunii, persoana conștientizează că încalcă grosolan ordinea publică, cu un cinism și o deosebită obrăznicie, dorind acest fapt.

În drept recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală - hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal consideră că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele motive.

În primul rînd, potrivit art. 420 alin. (1) Cod de procedură penală, deciziile pronunțate de curțile de apel ca instanțe de apel pot fi atacate cu recurs.

Dar, conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că recursul ordinar este fondat în drept pe temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, cum ar fi că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței (*pct. 5 din decizie*).

Totodată, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat care ar fi esența circumstanțelor că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, că instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței, raportată la exigențele art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, omițîndu-se totalmente motivarea ilegalității deciziei contestate în acest sens, cu indicarea unor concrete erori în aspectul vizat.

Rezultă, că recursul de pe rol în această parte nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al procurorului cu circumstanțe în fapt și în drept, care ar agrava situația inculpatului și care ar justifica acest recurs.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii.

În al doilea rînd, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul cînd hotărîrea atacată nu

cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul menționat și cu referire la argumentele specificate în recursul de pe rol (*pct. 5 din decizie*), se reține că în corespundere cu împrejurările relevate în partea descriptivă a deciziei contestate, inclusiv cele reproduse în *pct. 4* din prezenta decizie, instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind infracțiunea incriminată inculpatului, prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și a prescripțiilor de drept material, deliberînd motivat încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului în baza art. 78 alin. (2) Cod contravențional, deoarece intenția inculpatului nu era orientată spre a comite acte de huliganism, manifestînd doar acțiuni violente generate de ostilitățile personale față de partea vătămată.

Pe lîngă aceasta, instanța de apel, în temeiul efectului devolutiv al apelului, prescriș în art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și conform căruia instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului, just a reținut că în descriptivul sentinței instanței de fond nu este constatată fapta privind infracțiunea imputată inculpatului în baza art. 287 alin. (1) Cod penal (*pct. 2 și 4 din decizie*).

În cazul în care procurorul nu a atacat cu apel sentința în aspectul vizat, iar instanța de apel nu era obligată să agraveze situația inculpatului prin corectarea în defavoarea lui a respectivei erori de drept comisă de prima instanță, solicitarea recurentului de a fi menținută o sentință neîntemeiată, este lipsită de orice suport legal (*pct. 5 din decizie*).

Mai mult, argumentele invocate în recurs, că inculpatul s-a comportat ilegal atît în stradă, cît și în gospodăria părții vătămate, striga, aplica lovituri, opunea rezistență, persoanele aflate afară, în stradă, au fost deranjate, constituind circumstanțe faptice ale infracțiunii, nu au fost imputate inculpatului prin rechizitoriu, iar instanța de judecată, potrivit art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, este în drept să judece cauza numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărîrea atacată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția privind încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, adică că recursul de pe rol este și unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1), 4) Cod de procedură penală instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele legale de conținut și este vădit neîntemeiat.

Dat fiind că recursul ordinar nu îndeplinește cerințele legale de conținut și este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procuror împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 11 iulie 2013, în privința inculpatului Dușcov Serghei Nicolai, deoarece nu îndeplinește condițiile legale de conținut și este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 19 martie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

19 februarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Constantin Gurschi,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procuror împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 11 iulie 2013, în privința inculpatului

Dușcov Serghei Nicolai, născut la 10 mai 1990, originar și locuitor al r-nului Taraclia, s. Sofievca, str. Chintle 88, cetățean al R. Moldova, anterior condamnat:

1) la 03 februarie 2012, prin sentința Judecătoriei Taraclia, în baza art. 217 alin. (2) Cod penal la ore 150 de muncă neremunerată în folosul comunității;

În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 1) și 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procuror împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 11 iulie 2013, în privința inculpatului Dușcov Serghei Nicolai, deoarece nu îndeplinește condițiile legale de conținut și este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 19 martie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco